

Wiśniowa – historia prawdziwa

Według Jana Długosza, założycielem wsi był Wiśnia, od nazwiska którego przejęła ona swą nazwę. Początkowo istniały dwie Wiśnie (Wisznie): Wiśnia Stara i Wiśnia Nowa, stąd nazwa miejscowości Wiśniowa, która nie jest krainą wiśni, jak wielu sądzi i mylnie kojarzy.

Pierwszymi właścicielami odziedziczonych dóbr byli Mikołaj, a po nim Paszko herbu Bogoria. W 1366 roku niejaki Mikołaj z Kożuchowa otrzymuje w darze, błonia leżące wzdłuż rzeki Wisłok, w opactwie koprzywnickim, a wśród nich tworzącą się wieś Wiśniowa. Wiśniowskie niwy często zmieniają właścicieli, by w końcu trafić w ręce rodziny Bonerów ok.1555r. Miejscowość zostaje zniszczona 16 marca 1657 roku przez wojska węgierskie Jerzego II Rakoczego. Po Bonerach, w drodze spadkowej, wieś przechodzi w ręce Frysztackich, Firlejów, później Jabłonowskich. W 1867 Wiśniowa staje się własnością Franciszka hrabiego Mycielskiego, który przybył tutaj z Wielkopolski. Ród Mycielskich znacznie przyczynia się do rozwoju gospodarczego, społecznego i kulturalnego Wiśniowej.

Zygmunt hr. Mycielski był znanym propagatorem i kompozytorem polskiej muzyki współczesnej, natomiast Jan wraz z żoną Heleną w okresie międzywojennym skupiają wokół dworu ówczesną elitę artystyczną malarzy-kolorystów i intelektualną, głównie z Małopolski, kreując tzw. „Barbizon Wiśniowski”. Jan i Helena mieszkają w Wiśniowej przez całą okupację. Są jej ostatnimi właścicielami. Z inicjatywy Heleny, zostaje zawiązane Koło Gospodyń Wiejskich w 1933 roku. Tradycje spotkań środowiska artystycznego z okresu międzywojnia pozostawiają bogatą spuściznę kultury, która dziś znajduje swe odbicie w organizowanych przez Towarzystwo im. Zygmunta Mycielskiego międzynarodowych plenerach malarskich „ Wiśniowa pachnąca malarstwem”.

W ramach ciekawostki, wizerunek Wiśniowej został uwieczniony na rewersie banknotu stułotowego z okresu międzywojennego, grafiki Józefa Mehoffera.

W 1890 roku powstaje stacja kolejowa na trasie Jasło- Rzeszów oraz poczta w Wiśniowej. *Można wozić się pociągami i słać listy miłosne do kochanków galicyjskich i odbierać powołania do wojsk cesarsko – królewskich.*

W 1904 roku powstaje Kółko Rolnicze, natomiast 3 lata później w formalny związek łączą się miejscowi strażacy.

Około 1908 roku wzniesiona zostaje neoklasycystyczna kaplica grobowa Mycielskich.

8 września 1939 r. Niemcy zajmują Wiśniową, gdzie powstają bazy mieszkaniowe i magazynowe dla żołnierzy Hitlera oraz filia Niemieckiej Policji Granicznej. Zbudowana zostaje bocznic kolejowa i połączenie szynowe ze schronem kolejowym w Stępinie – Cieszynie, gdzie w 1941 r. spotykają się Hitler z Mussolinim. W 1944 roku Niemcy podczas ewakuacji burzą tor i stację kolejową. Po wojnie Wiśniowa wraca do nowej rzeczywistości. Jeszcze w latach czterdziestych powstają: Gminna Spółdzielnia Samopomoc Chłopska, gminna Biblioteka, Szkoła Rolnicza oraz utworzone zostaje Państwowe Gospodarstwo Rolne, później przekształcone w kombinat rolno- przemysłowy „Igloopol”.

W 1946 r. zawiązuje się Ludowy Klub Sportowy „Wisłok” Wiśniowa, który w obecnym roku świętuje jubileusz 70 – lecia.

Lata pięćdziesiąte to czas, kiedy do użytku zostaje oddana remiza strażacka, piekarnia Gminnej Spółdzielni, nowa szkoła, powstaje boisko sportowe, kino „Wisłok”.

Lata sześćdziesiąte to dalszy rozwój wsi, zostaje otwarty Klub Książki i Prasy „Ruch”, Bank Spółdzielczy, powstają nowe sklepy, zakłady przetwórstwa spożywczego, betoniarnia, masarnia, ślusarnia, trzy bloki mieszkalne, Wiśniowa ma również sieć gazową, nową nawierzchnię asfaltową na drodze wojewódzkiej. Ponadto, ożywia się amatorski ruch artystyczny, powstają grupy folklorystyczne i teatralne.

Początek lat siedemdziesiątych to czas, kiedy z inicjatywy ks. Antoniego Woźniaka tworzy się tutaj oddzielna parafia. Dzięki pracy mieszkańców ma miejsce remont i rozbudowa kaplicy grobowej, pełniącej rolę kościoła do 2003 roku. W latach 70. zostaje oddany do użytku budynek Milicji Obywatelskiej, powstaje Spółdzielnia Kółek Rolniczych, utworzona zostaje Gmina Wiśniowa z nowym budynkiem Urzędu Gminy oraz obiektem wielofunkcyjnym, w którym znajdują swoje siedziby Ośrodek Kultury, Biblioteka, Ośrodek Zdrowia, gabinet dentystyczny, apteka. W tym miejscu należy wspomnieć rok 1972, w którym powstaje chór męski „Echo”.

Na następne dekady przypada rozkwit kultury, rozwijają się zespoły wokalne, artystyczne, a zwłaszcza grupy taneczne i kapele instrumentalne, promujące muzykę ludową i rodzimy folklor. Wiśniowskie zespoły godnie reprezentują całą gminę na licznych festiwalach, przeglądach i konkursach, a Ośrodek Kultury otrzymuje Nagrodę Wojewody Rzeszowskiego i Mecenata Kultury Ludowej. W tym czasie zostaje także oddana do użytku pierwsza oczyszczalnia ścieków w gminie.

W 2002 roku zostaje poświęcona nowa świątynia wiśniowskiej parafii pw. Najświętszej Maryi Panny Królowej Świata. Prace wykończeniowe kościoła i terenu wokół trwają jeszcze kilka lat. Konsekracja kościoła ma miejsce w 2011 r. W 2005 roku zostaje ustanowiony herb, flaga i pieczęć Gminy Wiśniowa. W roku 2006 zostaje oddany do użytku nowoczesny obiekt dydaktyczny Gimnazjum im. Orłąt Lwowskich z salą sportową.

Kolejna dekada XXI wieku to już nie historia, a teraźniejszość, którą tworzymy my sami.

Bo dziś, myśląc o Wiśniowej, widzimy wciąż rozwijający się kompleks sportowo – rekreacyjny „Orlik”, zespół parkowo-dworski i folwarczny, w skład którego wchodzi: klasycystyczny dwór, barokowa oficyna, stajnie podworskie, kaplica grobowa Mycielskich, aleja grabowa, park z kilkusetletnimi dębami, stanowiące niejako wizytówkę Wiśniowej, widzimy również zmodernizowane budynki oczyszczalni ścieków, Urzędu Gminy czy Ośrodka Kultury, rozbudowany Zespół Szkolno Przedszkolny im. Marii Konopnickiej z salą gimnastyczną i placem zabaw oraz z zaadoptowanym w tym kompleksie Przedszkolem Samorządowym, powstające zakłady pracy, nowe chodniki, drogi, oświetlenia.

Myśląc o Wiśniowej, widzimy pogórzańskie krajobrazy, szachownicę pól, lasy, czyste środowisko, trasy piesze i rowerowe, bramę frysztacką czy szczyty ośnieżonych Tatr

z najwyższego punktu miejscowości, jakim jest „Baranek”. Mówiąc o Wiśniowej, jesteśmy dumni z zasłużonych zespołów artystycznych, takich jak chór męski „Echo” czy zespół pieśni i tańca „Wisznia”, który w tym roku obchodzi jubileusz 30 – lecia działalności. Jesteśmy dumni z prężnie działającej ochotniczej straży pożarnej, która znajduje się Krajowym Systemie Ratowniczo – Gaśniczym, czy z odnoszącej sukcesy w IV lidze drużynie LKS „Wisłok” Wiśniowa. Mamy nadzieję na lepszą przyszłość z nowymi miejscami pracy, powstającymi i piękniejącymi osiedlami, wykorzystaniem geotermii i wszelkich zasobów drzemających w naszej małej Ojczyźnie. Nadziejemy na ciągły rozwój Wiśniowej i wzrost demograficzny – niech będą także bociany uwijające swe gniazdo od niepamiętnych czasów na stajni dworskiej. W tym miejscu należy podkreślić dominującą rolę ludzi, którym zawdzięczamy osiągnięte dobra. Każdy z nich nakreślił swój rozdział w historii Wiśniowej.

Opracowanie: Anna Szymańska, Grzegorz Tomaszewski.
Styczeń 2016 roku.